

**IVAN
DUBOVICKÝ**

ČEŠI V AMERICE

A ČESKO-AMERICKÉ
VZTAHY V PRŮBĚHU PĚTI STALETÍ

CZECHS IN AMERICA

AND CZECH-AMERICAN RELATIONS IN A COURSE
OF FIVE CENTURIES

ČEŠI V AMERICE

A ČESKO-AMERICKÉ VZTAHY V PRŮBĚHU PĚTI STALETÍ

CZECHS IN AMERICA

AND CZECH-AMERICAN RELATIONS IN A COURSE
OF FIVE CENTURIES

**IVAN
DUBOVICKÝ**

ČEŠI V AMERICE

**A ČESKO-AMERICKÉ
VZTAHY V PRŮBĚHU PĚTI STALETÍ**

CZECHS IN AMERICA

**AND CZECH-AMERICAN RELATIONS IN A COURSE
OF FIVE CENTURIES**

**NAKLADATELSTVÍ
EPOCHA**

Zvláštní poděkování / Special Thanks

Archiv Kanceláře prezidenta republiky v Praze
Archiv Ministerstva zahraničních věcí České republiky
Archives of Czechs and Slovaks in America. Regenstein Library, Chicago, USA
Náprstkovo muzeum asijských, afrických a amerických kultur
Numismatika BARON
Velvyslanectví Spojených států amerických v České republice
Vojenský ústřední archiv – Vojenský historický archiv

Copyright © Ivan Dubovický, 2018
English translation © Linda Paukertová, 2003
Cover Art © Lukáš Tuma, 2018
Czech Edition © Nakladatelství Epoque, Praha 2018

ISBN 978-80-7557-165-6 (print)

ISBN 978-80-7557-632-3 (ePub)

ISBN 978-80-7557-633-0 (mobi)

ISBN 978-80-7557-648-4 (pdf)

Publikace je vydána díky laskavé grantové podpoře
Velvyslanectví Spojených států amerických v České republice

The publishing of this book was made possible thanks to the grant support
of the Embassy of the United States to the Czech Republic

OBSAH

Předmluva	8
Úvod	10
První kontakty českého prostředí s Amerikou a počátky stěhování Čechů do Ameriky	14
Emigrace Čechů po roce 1848	26
Amerika – nový domov	36
Kulturní a společenský život	44
Český tisk v Americe	62
Boj za samostatnost Československa	74
USA a České země – vzájemná inspirace i obohacení	100
Američtí krajané v boji proti nacismu	118
Osvobození Československa a pomoc USA po válce	136
Únorový převrat v Československu a jeho důsledky na československo-americké vztahy	144
Boj amerických krajanů proti totalitnímu režimu	150
Události roku 1968 v Československu a jejich dopad na česko-americké vztahy	160
Česká republika a USA po listopadu 1989	170
Závěr	176
Appendix I	178
Američtí diplomaté v Československu a v České republice	
Appendix II	179
Českoslovenští a čeští diplomaté v USA	
Appendix III	180
Statistický přehled vystěhovalců Čechů do USA od roku 1848	
Appendix IV	184
Obrazová příloha	
Výběrová bibliografie	191
O autorovi	198

CONTENTS

Foreword	9
Introduction	11
First contacts with America	
and the beginnings of Czech emigration to America	15
Emigration of the Czechs after 1848	27
America – a new home	37
Cultural and social life	45
Czech press in America	63
Struggle for an independent Czechoslovakia	75
USA and the Czech Lands – mutual inspiration and enrichment	101
Czech Americans in the struggle against Nazism	119
Liberation of Czechoslovakia and the US aid after World War II	137
The coup of February 1948 in Czechoslovakia	
and the changing view of the U. S. in Czechoslovakia	145
Struggle of Czech Americans against the totalitarian regime	151
The events of August 1968 in Czechoslovakia	
and their impact on Czech – US relations	161
The Czech Republic and the USA in the Post–November 1989 Era	171
Conclusions	177
Appendix I 178	
U. S. diplomats to Czechoslovakia and the Czech Republic	
Appendix II 179	
Czechoslovak and Czech diplomats to the USA	
Appendix III 180	
Statistical Survey of Czech emigration to the USA since 1848	
Appendix IV 184	
Illustrated appendix	
Selected bibliography	191
About the author	198

PŘEDMLUVA

V roce 2003 jsme s dnes již zesnulým přítelem dr. Davidem Kraftem a ve spolupráci s Náprstkovým muzeem v Praze připravili výstavu „Češi v Americe“. Současně byl vydán katalog, jehož první vydání bylo poměrně brzy rozebráno. Díky podpoře Velvyslanectví Spojených států amerických v Praze bylo možné přistoupit k novému, nepatrně rozšířenému vydání, a to právě v roce připomínky stého výročí vzniku nezávislého Československa.

Knížka je určena širokému okruhu čtenářů s cílem poskytnout základní informace o vzájemných česko (československo) - amerických vztazích v průběhu téměř pěti staletí.

FOREWORD

In 2003, me and my now deceased friend Dr. David Kraft, in cooperation with the Náprstek Museum in Prague, prepared an exhibition on “Czechs In America”. At the same time, we published a catalogue, the first edition of which sold out fairly quickly. Thanks to the support of the U.S. Embassy in Prague, and on the occasion of the Czechoslovak Centennial Anniversary it was possible to prepare a rather extended re-edition of this book.

The book is aimed at the wide public with the intention to provide basic information on our mutual Czech (Czechoslovak) – American relations over the course of nearly five hundred years.

ÚVOD

Stěhování lidí je univerzálním jevem, který lidstvo provází od počátku dějin. Jsou země, jež díky svým politickým poměrům, hospodářské prosperitě, kulturní vyspělosti či jiným faktorům byly spíše zeměmi cílovými. Naopak jsou i země, které – ať už vinou vlastní či vlivem vnějších okolností – po staletí trpěly odlivem svého obyvatelstva. České země patří spíše do druhé kategorie. Již sama geografická poloha předurčila Čechům osud, že ze všech stran byli od nepaměti vystaveni vlivu silnějších sousedů, že neustále žili na křižovatce obchodních cest od severu na jih či od západu na východ a že se tak stávali svědkem i aktérem střetávání mnoha národů, kultur, náboženských vlivů a politických ideologií.

Jen málo evropských národů bylo tak citelně zasaženo vystěhovalectvím, ať už tímto pojmem rozumíme odchod dobrovolný nebo vynucený, tzv. exil. Češi odcházeli do světa i v dobách, kdy pouta feudálního režimu nedovolovala volný pohyb obyvatel. První početnější exodus lze zaznamenat už za husitských válek, kdy do exilu odešlo několik set představitelů katolického kléru. Přímo osudovým pro české země se pak stal odchod pobělohorských exulantů, kdy podle odhadů dobových pramenů z náboženského přesvědčení opustilo domov na třicet tisíc rodin a jednotlivců, čítajících snad až dvě stě tisíc osob. Reformní úsilí Josefa II. přineslo i první pokus o právní úpravu vystěhovalectví v podobě patentu z roku 1784. Avšak teprve revoluční rok 1848 a jeho důsledky znamenaly zásadní obrat v charakteru českého vystěhovalectví: uvolněním feudálních pout bylo lidem poprvé umožněno odcházet dobrovolně a dominantní příčinou se staly pohnutky sociální a ekonomické, i když ani dřívější příčiny náboženské a politické nevymizely úplně. Pro poměry v Rakousku a pro situaci Čechů zvláště je příznačné, že v tomto počátečním období masového vystěhovalectví to byly především české země, které byly tímto jevem postiženy. Stejně tak je příznačné, že to byly právě Spojené státy americké, kam většina Čechů odcházela.

Většina Čechů si dobře uvědomovala, že život, který je v Americe čeká, bude na míle vzdálen od romantických představ. Tušili, že půjde o těžký zápas o holou existenci. Přesto odcházeli s nadějí na lepší budoucnost, odcházeli do země, která slibovala svobodu politickou i svobodu vyznání, do země, která z nich poprvé učinila plnohodnotnou a sebevědomou bytost. A prá-

INTRODUCTION

The migration of people is a universal phenomenon that has accompanied mankind since the very inception of human history. There are countries that, because of their political set up, economic prosperity, cultural development or other factors, have become more attractive as destinations. On the other hand, some countries have been burdened with a steady outflow of its inhabitants for centuries. The Czech lands more likely belong to the second category. The very geographical location from time immemorial predestined the fate of Czechs to be exposed from all directions to the influence of their powerful neighbors, to permanently live at the crossroads of commercial routes from north to south or from west to east, therefore becoming the witness and actor of the clashes of many nations, cultures, religious influences and political ideologies.

Only a few European nations were hit by emigration so badly, no matter whether under this term we understand a voluntary departure or a forced one, a so-called exile. Paradoxically, the Czechs emigrated even at times when the bonds of the feudal system regularly did not allow the free movement of inhabitants. The first major exodus can be recorded during the Hussite wars when several hundred members of the Catholic clergy left for exile. Truly fateful for the Czech lands was the exile of the post-White Mountain Battle refugees. According to historical estimations around thirty thousand families and individuals left their homes. Emperor Joseph II and his reform movement brought the first legal framework for emigration in the form of the Patent of 1784. But it was only the revolution of 1848 and its impact that caused radical change in the character of Czech emigration: relieving the feudal bonds, thus enabling for the first time one to leave voluntarily, and the dominant causes were social and economic although the earlier religious and political causes did not completely disappear. It is symptomatic for the circumstances in Austria and the situation of the Czechs that during this initial period of mass emigration it was especially the Czech lands that were affected by this phenomenon. And no less symptomatic is the fact that it was the United States where the majority of Czechs were leaving for.

Most Czechs realized that the life that was waiting for them in America would be far from romantic. They suspected that it would be a rather difficult

vě za to byli své nové vlasti vděční, právě proto jí odevzdávali svůj um, svůj talent a svou přičinlivost. Bylo by nesprávné myslet si, že většina z nich dosáhla úspěchů, uznání a bohatství. Ti, kterým se to povedlo, tvoří jen špičku ledovce. Naprostá většina končila jako dělníci v továrnách a dílnách velkoměst, jako farmáři na nekonečných prériích. Patří jim všem dík, že ani při každodenních starostech nezapomínali na svůj původ a i ze svých skromných výdělků přispěli, když to jejich stará vlast nejvíce potřebovala. Tisíce dolarů, které putovaly do Čech na podporu vlastních příbuzných, na podporu prvního i druhého zahraničního odboje, na podporu boje proti komunismu, nebylo ještě zdaleka to jediné, čím své staré vlasti přispěli. Nejedem z nich nebo z jejich synů položil za vlast svých otců to nejdražší, svůj život. A byli především vzdálenými reprezentanty českého národa a svým jednáním, svými úspěchy získávali uznání nejen sobě, ale i svým bratřím a sestrám za mořem. Pomohli změnit pohled Američanů na příslušníky národa, kterým se zpočátku hanlivě říkalo „Bohunks“, pomohli svému národu získat cenné přátele, kteří malé zemi v srdci Evropy nezištně pomáhali budovat demokracii. Jména jako Charles Crane, Gutzon Borglum, Fiorello LaGuardia, John H. Lathrop a mnohá další, skrytá pod označením „američtí přátelé“ a v České republice dnes téměř neznámá, by měla být vytesána zlatým písmem stejně jako jména mnoha amerických Čechů, kterým se za jejich činnost a přínos pro starou vlast nedostalo mnohdy ani poděkování.

Spojené státy americké byly pro Čechy a české země především zemí svobody a demokracie, zemí velkých možností. Tady sbírali zkušenosti čeští podnikatelé, politici a novináři. Sem přicházeli načerpávat novou inspiraci čeští umělci. Toto kulturní obohacování však nebylo jednostranné. Za svoji otevřenou náruč Amerika získávala to, že se s ní o své umění dělili nejlepší čeští umělci, že elita českého národa zde odevzdávala svůj vědecký, podnikatelský nebo například sportovní potenciál. Vzájemný vztah byl proto po celá staletí oboustranně obohacující a inspirativní. S tímto vědomím bychom měli přistupovat i k hodnocení česko-amerických vztahů a měli bychom se – Češi i Američané – zasadit o jejich další rozvoj.

struggle for survival. Despite this, they were leaving in the hope of a better future, to a country that was promising them political and religious freedom, to a country that was about to transform them into full-fledged and self-confident individuals. Just because of this they were grateful to their new homeland, just because of this they brought Her their knowledge, their talent, their skills. The majority of them did not achieve success, recognition and richness. Those who did manage to accomplish it formed but a small minority. The overwhelming majority ended up as factory or workshop laborers in big cities, as farmers on the endless prairies. They all deserve our thanks. Even during their everyday travails, they did not forget their origins. From their small earnings they contributed when the old homeland was in need. Thousands of dollars were sent to Bohemia to support the first and the second resistance movements and later for the fight against Communism, was not the only thing they sacrificed for their old homeland. Some of them or their sons gave their lives for the country of their fathers. They were also distant representatives of the Czech nation, and through their acts, and their success, they gained recognition not just for themselves but for their brothers and sisters across the ocean. They contributed to change the American perception of those who were originally pejoratively referred to as “*Bobunks*”, they helped their nation to gain valuable new friends, friends who without a word joined the Czechs in their support to build democracy in a small country in the heart of Europe. Names such as Charles R. Crane, Gutzon Borglum, Fiorello LaGuardia, John H. Lathrop and many others who are hidden under the term “American friends” and nearly unknown in the Czech Republic, should today be carved in letters of gold as the names of the many American Czechs who many times did not receive a single word of thanks for their activities and contributions towards the old country.

The United States of America was mainly considered by Czechs to be a country of freedom and democracy, and a land of opportunities. Here Czech businessmen, politicians and journalists gained new experience. Here Czech artists came for inspiration. Such cultural enrichment, however, was not unilateral. Thanks to Her open arms America received and enjoyed the best of Czech artists, and the Czech nation left its elite scientific, entrepreneurial or sporting potential in America. With this in mind we should evaluate Czech – American relations, and with this in mind we – Czechs and Americans – should cultivate their future development.

PRVNÍ KONTAKTY ČESKÉHO PROSTŘEDÍ S AMERIKOU A POČÁTKY STĚHOVÁNÍ ČECHŮ DO AMERIKY

Mikuláš Bakalář Štětina – Spis o nových zemích a o Novém světě, o němžto jsme prve žádné znanosti neměli ani kdy co slychali., Plzeň 1506 (?)

Mikuláš Bakalář Štětina – “An account of the new lands and the New World of which we have had no knowledge and have heard nothing”, Plzeň 1506 (?)

Originál uložen v Památku národního písemnictví, Praha

Original deposited in the Memorial of National Literature in Prague

„*Spis o nových zemích a o Novém světě, o němžto jsme prve žádné znanosti neměli ani kdy co slychali*“ představuje první český psané dílo o Americe. Jedná se o český překlad dopisu Ameriga Vespucciho o jeho třetí cestě do Nového světa, který Vespucci zaslal Lorenzu de Medici. Překlad z roku 1506 je dílem plzeňského knihtiskaře slovenského původu Mikuláše Bakaláře Štětiny. Svůj překlad zestručnil, ale zároveň doplnil o informace z jiných dobových pramenů.

Znalosti o Americe však byly ještě po další dvě století velmi omezené, zkrácené a často romantické. První podoba Ameriky v Čechách je obraz v prostorách Valdštejnského paláce v Praze (dnešní sídlo Senátu), jehož autorem je italský barokní malíř **Baccio di Bianco** (1604–1656). Do Prahy přijel na pozvání Albrechta z Valdštejna, pro kterého v letech 1623–1630 vytvořil řadu fresek a mezi nimi i podobu čtyř tehdy známých kontinentů, včetně Ameriky.

O nově objevený svět se živě zajímal i **Jan Ámos Komenský** (1592–1670). V některých svých dílech věnoval pozornost jazykům původních obyvatel.

FIRST CONTACTS WITH AMERICA

AND THE BEGINNINGS OF CZECH EMIGRATION TO AMERICA

“An account of the new lands and the New World of which we have had no knowledge and have heard nothing” (*Spis o nových zemích a o Novém světě, o němžto jsme prve žádné známosti neměli ani kdy co slychali*) represents the first Czech-language writing on America. It was the Czech translation of a letter from Amerigo Vespucci describing his third voyage to the New World, addressed to Lorenzo de Medici. The translation of 1506 was the work of the Pilsner bookbinder of Slovak origin Mikuláš Bakalář Štětina, who abbreviated the letter and included information in it from other sources of that period.

For another two centuries the knowledge of America was very limited, distorted and often romantic. The first image of America in Bohemia is a fresco in the Wallenstein Palace in Prague (today the seat of the Senate) the author of which is the Italian baroque painter **Baccio di Bianco** (1604–1656). He came to Prague invited by Albrecht of Wallenstein for whom he created several frescoes during 1623–1630, the image of the four then known continents being among them, including America.

Among those who were avidly interested in the newly-discovered world was a Czech humanist **John Amos Comenius** (1592–1670). In some of his publications he devoted his attention to the languages of the native inhabitants. He was interested in the possibility of arranging education for the Indians. He had been obtaining information about them through his protestant friends in Amsterdam and London. The majority of

Baccio di Bianco – „Amerika“.

Valdštejnský palác, Praha

Wallenstein Palace, Prague.

Jan Ámos Komenský (Comenius)

Portrét uveřejněný v americkém
časopise *Bohemian Voice*

Portrait published in *Czech-American
journal Bohemian Voice*

Komenský se zajímal o možnost zajistit indiánům vzdělání. Informace o nich získával prostřednictvím styků s protestantskými přáteli v Amsterodamu a Londýně. Nejvíce informací mu pravděpodobně poskytl jeho velký obdivovatel John Winthrop, Jr., první guvernér Connecticut Colony. Během své cesty po Evropě v roce 1642 prý Komenskému nabídl i místo prezidenta Harvardovy koleje. Komenský však upřednostnil působení ve Švédsku, ale i poté spolu udržovali korespondenční styk. Jméno Komenského dnes nese městečko ve státě Wisconsin, kde většinu obyvatel tvoří indiáni Winnebago.

„Ten odvážný muž Jan Amos Comenius, jehož věhlas je rozšířen nejméně ve třech jazycích (za což vdčíme jeho dílu Janua), by byl vhodný a byl s tím i srozuměn od pana Winthropa během jeho cesty do Nizozemí, že přijde do Nové Anglie a že osvítí tuto Kolej a tuto zemi jako rektor: Ale pozvání švédského velvyslance jej odklonilo jinam, takže tento nesrovnatelný Moravan se nestal Američanem.“

Cotton Mather, *Ecclesiastical History of New England*,
Londýn 1702, s. 128.

S výpravou Sira Richarda Grenvilla pobýval v roce 1585 několik měsíců v oblasti dnešních států Virginia a Severní Karolína českožidovský metalurg **Joa- chim Gaunz (Gauze, Gans)**. Bližší údaje o něm zatím nejsou známy, sám však uváděl, že pochází z Čech. Za pobytu v Německu byl jako uznávaný odborník na hornictví a metalurgii pozván do Anglie, odkud nakonec podnikl výpravu do Ameriky. Na ostrově Roanoke prováděl rozbor hornin ve snaze najít drahé kovy. Jeho metalurgická dílna, jejíž stopy se archeologům podařilo objevit, je první vědeckou laboratoří na půdě pozdějších Spojených států amerických. Roanoke se měl stát základem anglické kolonie, ale první kolonisté beze stopy zmizeli a zůstaly jen zbytky po jejich osídlení. Ostrov a okolní pevnina byly tehdy osídleny algonkinskými indiány.

this information was provided by his great admirer John Winthrop, Jr., the first Governor of the Connecticut Colony. During his travels through Europe in 1642 he allegedly offered Comenius the position of President of Harvard College. Comenius decided instead to work in Sweden but even after that they corresponded regularly. Today the name of Komensky is borne by a small city in Wisconsin the majority of the population of which is formed by the Winnebago Indians.

“That brave old man Johannes Amos Comenius, the fame of whose worth hath been Trumpetted as far as more than Three Languages, (Whereof everyone is endebted unto his Janua), could carry it, was agreed withal by our Mr. Winthrop, in his travels through the Low Countries, to come over into New England and Illuminate this Colledge and Country in the Quality of President: But the Solicitations of the Swedish ambassador, diverting him another way, that Incomparable Moravian became not an American.”

Cotton Mather, *Ecclesiastical History of New England*,
London 1702, p. 128.

As a member of the expedition headed by Sir Richard Grenville, the Czech-Jewish metallurgist **Joachim Gaunz (Gaunze, Gans)** spent several months in 1585 in the region of present-day Virginia and North Carolina. The details about him are still unknown, but he himself claimed a Bohemian origin. During his stay in Germany he, an already well-renowned expert on mining and metallurgy, was invited to England from where he finally undertook an expedition to America. In an attempt to find precious metals, he analyzed the minerals on Roanoke Island. His metallurgical workshop, the traces of which archeologists have succeeded in locating, was presumably the first scientific laboratory on the soil of the future United States. Roanoke was intended to become the nucleus of an English colony. However, the first colonists to settle there, disappeared without a trace, leaving only the vestiges of their settlement. At that time, the island and the closest mainland were inhabited by the Algonquin Indians.

The first historically recorded Czech to settle on the territory of the present-day United States was **Augustin Heřman** (1621 or 1623 – 1686). He is thought to have been born either in Prague or Mšeno; his date of birth, too, remains unclear. He left Bohemia as a small boy, together with numerous exi-

Prvním historicky doloženým Čechem usazeným na půdě dnešních Spojených států amerických byl **Augustin Heřman** (1621 nebo 1623 – 1686). Existují dohady, zda se narodil v Praze nebo ve Mšeně a jistý není ani rok jeho narození. Lze se domnívat, že Čechy opustil spolu s mnoha dalšími pobělohorskými exulanty. První zmínka o něm na území Ameriky se vztahuje k roku 1633, kdy ve službách holandské Západoindické společnosti domněle jednal s indiány o odkoupení půdy poblíž dnešní Filadelfie. Historicky doložené zprávy jsou však až z roku 1644, kdy se usadil v Novém Amsterdamu (dnešní New York). Zde pracoval jako člen nejvyšší rady („Nine Men”) guvernéra Petera Stuyvesanta. Byl činný též jako obchodník, diplomat a kartograf. Pro Cecila Calverta, Lorda z Baltimoru, zhotovil kolem roku 1670 mapu Virginie a Marylandu. Dokončil ji po deseti letech práce. Mapa pak vyšla tiskem na čtyřech deskách v Londýně v roce 1673. Jednalo se o vůbec první mapu Virginie a Marylandu a byla natolik kvalitní, že byla užívána ještě téměř sto let po vydání. Za své zásluhy obdržel Heřman v Marylandu rozsáhlé pozemky, které hrdě pojmenoval „České panství” – „Bohemia Mannor”. Zde si postavil velký dům. Je rovněž autorem jednoho z vůbec prvních vyobrazení New Yorku.

Augustin Heřman, pohled na New Amsterdam (New York), kolem 1650
Augustin Heřman, the View of New Amsterdam (New York), around 1650

Otištěno v roce 1657 na titulní straně holandského díla Beschruewinghe van Virginia
Published in 1657 on the frontpage of the Dutch book Beschruewinghe van Virginia

Tomáš Čapek, Památky českých emigrantů v Americe. New York 1907

Vedle Augustina Heřmana žilo již v 17. století ve státě New York pravděpodobně více českých exulantů. K nejznámějším patřil **Bedřich Filip** (1626–1702), zvaný Frederick Philipse (Felipsen, Flypsen, Filypsen, Philipsen). Patřil k protestantské rodině, která se po odchodu z Čech usadila v Holandsku

les banished following the Battle of the White Mountain. Heřman's presence on American soil was first mentioned in 1633, when – in the service of the Dutch West India Company – he supposedly negotiated with the Indians over the purchase of land in the vicinity of today's Philadelphia. However, the first historically documented record of him dates from 1644, when he settled in New Amsterdam (now New York City). There, he was elected a member of the Supreme Council ("Nine Men") of Governor Peter Stuyvesant. He was also active as a merchant, diplomat and cartographer. In about 1670, after ten years of intensive work, Heřman produced for Cecil Calvert and Lord Baltimore, the very first map – and a very high-quality one – of Virginia and Maryland. The map was of such outstanding quality that it was used for nearly one hundred years after its first printing in 1673 in London. For his valuable services he received an extensive tract of land in Maryland, which he proudly named "Bohemia Manor". On it, he built for himself a large residence. Heřman was also the author of one of the very first drawings of New York.

Apart from Augustin Heřman, as early as the 17th century other Czech exiles resided on the territory of today's New York State. Among the best known was **Bedřich Filip** (1626–1702), also called Frederick Philipse (Felipson, Flypsen, Filypsen or Philipsen). He was born into a Protestant family which, upon emigrating from Bohemia, settled in Holland and subsequently, in 1658, in New York. A skilled carpenter by profession who had arrived in America destitute, Philipse managed to accumulate great wealth here. One of the two residences he had built for himself was later purchased by the city of Yonkers, which installed in it a Town Hall. Reputedly, George Washington himself had sought the hand of Philipse's lovely granddaughter Marie; however, she rejected his proposal of marriage. To this day, the name of Frederick Philipse is recalled in the name of a town in New York State – Phillipsburg.

*Augustin Heřman
(1621 nebo 1623 – 1686), první
Čech usazený na půdě Ameriky*

*Augustin Heřman
(1621 or 1623 – 1686) The first
Czech to reside on American soil*

*Zvětšenina portrétu A. Heřmana
na jeho mapě Virginie
a Marylandu z roku 1673*

*Enlargement of A. Heřman's
portrait printed on his map
of Virginia and Maryland
in 1673*